

§ 10.

Kongen kan efter overenskomst med Finland, Island, Norge og Sverige fastsætte, at en eller flere af bestemmelserne under A—C skal finde anvendelse. Udtrykket aftaleland i denne paragraf omfatter den eller de stater, med hvilke sådan overenskomst er sluttet.

A.

Ved anvendelsen af § 1, stk. 1, nr. 2, og § 3 ligestilles fødsel i aftaleland med fødsel her i riget.

Ved anvendelsen af §§ 3 og 4 ligestilles bopæl i aftaleland indtil det fyldte 12. år med bopæl her i riget.

B.

Statsborger i aftaleland, som

1. har erhvervet statsborgerret på anden måde end ved naturalisation;
2. er fyldt 21, men ikke 60 år,
3. har haft fast bopæl her i riget i de sidste 10 år og
4. ikke i løbet af denne tid er dømt til frihedsstraf, arbejdsbhus, sikkerhedsforvaring eller psykopatforvaring,

erhverver dansk indfødsret ved overfor overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom. Bestemmelserne i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

C.

Den, der har mistet dansk indfødsret og derefter vedblivende har været statsborger i aftaleland, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget fast bopæl her i riget overfor overøvrigheden (i København magistraten) afgiver skriftlig erklæring herom. Bestemmelserne i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

§ 11.

Erklæring om erhvervelse af indfødsret i henhold til denne lov kan ikke afgives ved værge eller af forældremyndighedens indehaver.

§ 12.

Indenrigsministeren kan give nærmere forskrifter til gennemførelse af denne lov.

Erklæringer angående forhold, der omfattes af denne lov eller de i henhold til den udfærdigede forskrifter, herunder erklæringer afgivet til brug ved ansøgninger om indfødsret eller om bevis for indfødsret, kan kræves afgivet på tro og love.

§ 13.

Barn under 18 år, som ville have haft dansk indfødsret, hvis bestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 2, havde været gældende før lovens ikrafttræden, og som ikke er eller har været statsborger i noget land, erhverver dansk indfødsret.

Ved anvendelsen af § 4 anses den, der har erhvervet dansk indfødsret i medfør af lov nr. 474 af 5. september 1920 om erhvervelse af dansk indfødsret i anledning af de sønderjyske landsdeles indlemmelse i Danmark, jfr. lov nr. 247 af 12. juni 1922, som danskfødt. Bopæl i de sønderjyske landsdele inden den 15. juni 1920 ligestilles med bopæl her i riget.

En kvinde, som efter den tidligere gældende lovgivning har mistet indfødsret ved at indgå ægteskab med fremmed mand eller ved at erhverve fremmed statsborgerret enten gennem ægteskab eller gennem mandens erhvervelse af fremmed statsborger-